

„Ik ben de verrijzenis en het leven.
Al wie leeft en in mij gelooft, zal niet ster-
ven voor eeuwig.“

†

Bid voor de zielcerust van
MEVROUW

EMMA DE TEMMERMAN

weduwe van de Heer
EMIEL VAN DER BRACHT

*geboren te Michelbeke, de 29 december 1878
en er godvruchtig overleden, de 19 april
1967, voorzien van de sacramenten der
zieken en stervenden.*

Als hoogbejaarde mensen ons verlaten is dat iets vanzelfsprekend. Wij maken er geen drama van, het ligt helemaal in de lijn van onze verwachtingen. Hun levenstaak is volbracht. Iedereen kan verder, ook zonder hen. Toch is door het sterven, alle menselijk contact met hen verbroken, zij zijn van ons weg. Dat is het ogenblik om dankbaar aan het verleden terug te denken, aan dat wat zij voor ons hebben gedaan, aan datgene wat zij voor ons zijn geweest. Hier is het wel heel veel. De ene mens kan voor ons zoveel meer betekenen dan de andere. Zo nemen wij afscheid van ons oud moedertje, wij zien haar voor de geest: rustig en toch steeds bezig; be-
slist en toch zo goed en toegewijd.

Wij bidden de Heer dat Hij haar genadig zij, dat wij in ons hart bewaren wat zij er met zoveel liefde heeft in neergelegd. Dat is wellicht onze schoonste herinnering aan haar.

Bemide kinderen en kleinkinderen, de weg die ik U ben voorgegaan, was er een van noeste werkzaamheid, van gelovig aanvaarden, van betrouwvol volharden; weest mijn voorbeeld indachtig, zo weet ik meteen dat gij voor mij zult blijven bidden tot de Heer ons weer verenigt in Zijn heerlijkheid.

De families DE TEMMERMAN, CLAUS, VAN
DER BRACHT en VAN DE WALLE,

*danken U voor de bliken van
kristelijke deelneming en ge-
beden.*

thomas m.